

Departementet

J.nr. 001-00068

Den 25. april 2006

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 11 ad B 34 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål:

Hvor store vådområder er tabt på grund af opdyrkning i Danmark og hvad er potentialet for genopretning af danske vådområder?

Svar:

Afvandingsarbejder har især fundet sted i de sidste årtier af 1800-tallet og igen fra 1940 til 1960'erne. I forbindelse med "marginaljordsarbejdet" i 1986-87 gennemførtes en række analyser. Der blev bl.a. gennemført en registrering af helt eller delvist tørlagte søer og fjorde. Den viste, at 260 lokaliteter, hvor vådområdearealer på mere end 10 hektar var forsvundet som følge af afvanding og landvinding.

I forbindelse med "marginaljordsanalyserne" blev det konstateret, at det samlede vandfladeareal af tørlagte søer og fjorde ikke kendes helt præcist men overstiger 55.000 hektar. I medfør af landvindingsloven er der fra 1940 til 1960'erne afvandet i alt ca. 200.000 hektar vådområde, hvoraf mindst 140.000 hektar er arealer, hvor vandstanden reguleres ved pumpning m.v. Potentialet for genopretning af disse områder vurderes at være stort, men der er ikke foretaget nogen egentlig opgørelse af potentialet.

Wilhelmudvalget konstaterede i 2001, at der er sket en omfattende udtørring af det danske landskab og fastslog, at der er et naturbeskyttelsesmæssigt stort problem, at "vandet er forsvundet fra landskabet". Udvalget konstaterede tillige, at op mod 80 % af landets areal er påvirket af dræning, og kun 4 % af arealet er dækket af moser, sumpe og våde enge. Som led i at imødegå denne situation foreslog Wilhelmudvalget dels at der gennemførtes en koncentreret indsats for at genskabe naturligt slyngede vandløb med tilhørende vandløbsnære engarealer, dels genskabes 100.000 hektar vandløbsnære engarealer samt overdrev og strandenge.